

чен-ва да па-да отъ тѣхъ лѣ-тѣ дѣждъ и градъ,
а зи-мѣ снѣгъ и сла-на.

Дѣждъ-тѣ и снѣгъ-тѣ сѣ мно-го по-ле-зи
за ра-сте-ні-я-та.

Зе-мя-та е по-кры-та съ раз-лич-ны ра-
сте-ні-я.

Съ е-дно и-мя ра-сте-ні-я на-ри-чять ся вси-
чкы дръ-вие, о-вош-кы, тра-вы и цвѣ-тя.

Ра-сте-ні-я-та сму-чаютъ хра-нѣ съ ко-ре-ни-
ты си и ди-шать воз-духъ съ ли-ста-та си.

По-ве-че-то отъ ра-сте-ні-я-та ник-нѣтъ
про-лѣтъ.

Ра-сте-ні-я-та цвѣ-тятъ и отъ цвѣтѣ-тѣ имѣ
ста-я рожд-ба; а отъ рожд-бѣ-тѣ имѣ из-ли-затъ
сѣ-ме-на.

Отъ сѣ-ме-на-та из-ник-вать но-вы ра-сте-нія.

Отъ сѣ-ме-на-та на нѣ-ко-и ра-сте-нія до-бы
ва-мы по-трѣ-бны-ты за хра-нѣ.

Така отъ жи-то-то ме-лемъ браш-но, а отъ
браш-но-то пра-вимъ хлѣбъ, съ кой-то ся хра-нимъ.

Отъ ма-сли-ны-ты ва-димъ дръ-ве-но ма-ло,
ко-е-то у-по-трѣ-бя-ва-мы за въ я-сті-я и за въ-
ти-ло.

Отъ гро-здие-то пра-вимъ ви-но, ко-е-то пі-
нѣтъ ста-ры-ты хо-ра за под-крѣ-пле-ні-е здра-
вие-то си.

А пакъ отъ стѣ-бло-то и пло-да на нѣ-ко-и ра-
сте-нія пра-вимъ си дръ-хы: та-ка отъ па-мукъ и
ленъ ся ис-при-да ниш-ка; отъ ниш-кѣ-тѣ ста-ва